

ಮಹಡಗಿ.’ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪದೇ ಪದೇ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊರಡುವ ಮನ್ನ ತನ್ನ ವಿಸಿಟಿಂಗ್‌ ಕಾಡ್‌ ಅವಳ ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಭೇಟ ಮಾಡಬೇಕಿನಿಸಿದರೆ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಮರೀಯಲ್ಲ. ಅಪರಿಚಿತರಿಂದ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಆಕೆ ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ನೋಡದೆಯಿ ಪರಿಸರಲ್ಲಿ ತುರಕಿಕೊಂಡಳು. ಒಂದರೆಡು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದಿರಬಹುದು ಸುಜಾತ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಳ ನೆನಪನ್ನು ಬಿಡಿಗೆ ಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ. ಸುಜಾತ ಸ್ವಾಫ್ರೋ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕುಶಿತು ಪ್ರಾಕ್ತಿಕಲ್ಲು ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದಳು. ‘ಮೇಡಂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ಯಾರೇ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಲೇ?’ ವಾಚೆ ಮ್ಯಾನ್ ಟ್ರಾರಿಯ್ ಬಾಗಿಲ್ಲೇ ನಿಂತು ಕೆಲ್ಲಿದಾಗ ನಿಲಿಪ್ಪಣಿ ಕಲಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಒಂದವರು ಅದೇ ಹುಡಗಿ. ಸುಜಾತ ಈ ಸರ್ಟಿ ಎಚ್‌ಪಿರ್ಕೆಯಿಂದ ‘ಓಮೋ ಮಾನಸ ಬನ್ನಿ ಕೂಕೋಲ್ಲೈ. ಇದು ನಮ್ಮರು ಮೂರನೆಯ ಭೇಟ.’ ಎಂದು ಕುಚಿಯನ್ನು ತೋರಿದಳು. ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಅವಳ ಸಹೇಲ್ಯೋಗಿಗಳು ಒಂದವರನ್ನು ಕುಶಾಹಲದಿಂದ ನೋಡಿದರು.

‘ಹೇಳಿ ಮಾನಸ, ನನ್ನಿಂದ ವನಾಗಬೇಕು?’

‘ಸುಬೇ, ಸಾರಿ ಕಣೆ.’ ಇವಳ ಏಕವಚನ ಪ್ರಯೋಗ ಸುಜಾತಕ್ಕೆ ಎಪ್ಪು ಅಶ್ಯಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಕೋ ಅಷ್ಟೇ ಅಶ್ಯಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿತ್ತು ಇವಳ ಸಹೇಲ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ.

‘ಸುಜಾತ ಮೇಡಂ ನಿಮ್ಮ ಕಸಿನೊ ಸಿಸ್ಟರ್‌ರಾ?’ ಅವರ ಶುತ್ತಾಹಲಕ್ಕು ಒಂದು ಉತ್ತರ ಬೇಕಿತ್ತು.

‘ಹೌದು ಮೇಡಂ. ‘ಸುಜಾತ ಕಿರುನಗೆಯೋಂದಿಗೆ ಅವಳ ಕೈಪಿದ್ದಿಂಬಿನಿ ನಡಿ ಕ್ಯಾಂಟಿನೋಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಅಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡೋಣ. ನಂಗ ಈಗೇನು ಕೂಸಿಲ್ಲ.’ ಎಂದಳು.

ಕ್ಯಾಂಟಿನೋನಲ್ಲಿ ಮೂಲೆ ಟೆಬಲ್ ಅರಿಸಿ ಸುಜಾತ ತಾನೇ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು ‘ಹೆಹರ್ ಎಪ್ಪು ದಿನಾ ಅಯ್ಯಿ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ. ಎಲ್ಲಿದ್ದೇ? ಪನು ಮಾಡ್ತು ಇದ್ದೇ? ಈಗ ಮಾನಸ...?’

‘ನಾವೆಲ್ಲೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕ್ಯಾಂಟಿಂಬಿಗಳು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ

ಜೀವನ ಸುಗಮವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ನಾನು ಬದುಕಿ ಉಳಿದಿರುವುದೇ ಪವಾದ.’

‘ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಒಗಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ನಾನು ಹೇಗೆ ತೆಲಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು? ನಾನು ಗುರುತಿಸಿರುವುದು ನನ್ನ ಗೆಳತಿಯನ್ನೇ. ಅದಂತೂ ನಿಜ. ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲಿಂದಬಲೂ ನನ್ನ ಮನಸಿನ ನೆಮ್ಮದಿ ಹಾಳಾಗಿದೆ. ಅಂತಾದ್ದು ಪನಾಯಿತು? ನಿನ್ನ ಗಂಡ, ಅಪ್ಪ ಅಷ್ಟ ಅಕ್ಕಂದಿರು, ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಹೊಳದರು?’

‘ಸುಬೇ ಆ ಕಹಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ನಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರರಸೊತ್ತಾರಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.’ ಬಜ್ಜಿಯ ಒಂದು ತುಣುಕು ಕ್ಯಾಂಟಿಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಕಪ್ಪನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಸುಜಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು.

‘ನಾನೇನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲವಂತ ಮಾಡೋಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲೇ? ನೀನು ಬಿ.ಎಸ್.ಐ ಪ್ರೋಟಿಕ ಮಾಡಿದೱಬಾ?’

‘ಇಲ್ಲ. ಕಡೆ. ತಕ್ಷಣ ಹುವೇಟೋಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ... ಅದೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿ ಕನಸು.’

ಸುಜಾತ ಅವಳ ಗಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಸಾಂತುನ ಹೇಳಿದಳು. ‘ಹೋಗಲಿ ಬಿಡೆ. ಸರಿ ನಿನ್ನ ದಾಖಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ? ನಿನ್ನ ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೆಸರಿದೆ? ನೀನು ಹೀಗೆ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಯಿಸಿಹೋಂದು ಬದುಕುವುದು ಕಷ್ಟ ಕಡೆ. ದಾಖಿಲೆಗಳ ಬೇಕು. ಎಪ್ಪು ವರ್ಷ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಧಾಶ್ವರಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿರು? ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ ದೂಪಿಕೆಂಳೋ ಮಾಕ್ಸ್‌ ಕಾಡುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನೋಡಲು ಅದೆಲ್ಲಾ ಪಡೆಯೋಣ. ಕೊನೆಯ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್‌ ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮುಗಿಸು. ಒಂದು ಅರ್ಹತೆ ಬರುತ್ತದೆ’.

‘ನಾನು ಮೆಹರುನ್ನೀನ ಆಗಿ ಬದುಕಲಾರೆ. ಅದು ಕಪ್ಪ ಚುಕ್ಕೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರುತು ಪರಿಚಯಿಲ್ಲದೆ ನಿಕಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ನಾನೋಂದು ಉದಾಹರಣೆ.’

‘ಅದೇ ತಪ್ಪ ಮೆಹರ್. ಮೆಹರುನ್ನೀನ ಹೆಸರು ಕಪ್ಪ ಚುಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನೀನ್ನಾಕೆ ಅಪ್ಪು ನಿಸ್ಪಾತಾಯಿಕಾಗಿದ್ದೇ ಎನ್ನುವುದೇ ನಾಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೋಡು. ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲ ದಾಖಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮೂಲ ಹೆಸರಿದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾಯಿಸುವುದು ತಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಅದೇ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದುಕಿ ಹೋರಿಸು.’